

समृद्ध समाज

SAMRIDDHA SAMAJ NATIONAL DAILY राष्ट्रिय दैनिक

प्रदेश युवा सम्मेलन-२०८१ सुरु युवामा लगानी गर्नुपर्छ: मुख्यमन्त्री जस्कट्टेल

प्रदेश युवा सम्मेलन-२०८१ को अवसरमा शक्वार विहान हेटौडामा निकालिएको प्रभातफेरी।

१. समाज संवाददाता

हेटौडा: दोस्रो बागमती प्रदेश युवा सम्मेलन २०८१ सुरु भएको छ। हेटौडामा शुक्रवार विहान बागमती प्रदेशका मुख्यमन्त्री शांतिकराम जस्कट्टेल ले सम्मेलनको उद्घाटन गर्नुभयो। बागमती प्रदेश युवा परिषदको आयोजनामा भएको सम्मेलनमा बागमती प्रदेशको ११९ पालिकामध्ये ११ पालिकावाट २ सय युवाको सहभागिता रहेको छ। तीन दिनसम्म सञ्चालन हुने सम्मेलनमा वहस, अन्तर्राष्ट्रीय, सफलताको कथा कथन, हेटौडा सम्पदा यात्रा हुनेछ।

युवा सम्मेलनलाई सम्बोधन गर्नुहुँदै मुख्यमन्त्री जस्कट्टेल ले युवाको क्षेत्रमा लगानी गर्नुपर्ने बताउनुभएको छ। बागमती प्रदेश सरकारको युवा परिषद, खेलकुद विकास परिषद् र सञ्चार र जिप्रायाको कार्यालय तीन वटा निकायको कार्यसम्पादन सन्तोषजनक र प्रसंशनीय रहेको मुख्यमन्त्री जस्कट्टेल ले बताउनुभयो। प्रदेश युवा परिषद् मार्फत नै लागू गर्ने गरी युवा सीप वर्ष धोणाको तयारी भइरहेको पनि उहाँको भनाइ छ। सम्मेलनमा सहभागी युवालाई निराश नहुन र सकारात्मक दृष्टिकोणका साथ जिम्मेवार भएर अगाडि बढ्न युवालाई आग्रह गर्नुभएको छ। सम्मेलनवाट प्राप्त निश्कर्ष र सुझावलाई प्रदेश सरकारले

प्रदेश युवा परिषदका कार्यकारी

उपाध्यक्ष सन्तोषधन गर्नुपर्ने बताउनुभयो। प्रदेश युवा परिषद् युवाको क्षेत्रमा सहभागी युवालाई आआफ्नो क्षेत्रमा मुलुकमा योगदान दिन सक्ने गरी क्षमता विकास गर्न आग्रह गर्नुभयो। प्रदेश युवा परिषदले युवाको क्षमता अभिवृद्धिमा आवश्यक सहयोग गरिरहेको र आगामी दिनमा गर्नुपर्ने कामको विषयमा सिवै वा परिषदमार्फत सरकारलाई सुझाव दिन आग्रह गर्नुभयो। परिषदले सक्वो रचनात्मक काम गर्ने प्रयास गरिरहेको कार्यकारी उपाध्यक्ष चौलामाईको भनाइ थिए।

प्रदेश युवा परिषदको हिउँदे अधिवेशनको उपलब्धी न्यून

२. समाज संवाददाता

हेटौडा: बागमती प्रदेशको हिउँदे अधिवेशनको उपलब्धी न्यून रहेको छ। प्रदेश सरकारले १२ वैशाखमा अन्त्य गरेको हिउँदे अधिवेशन एउटै पनि कानुन निर्माण नगरी अन्त्य भएको हो।

विधान अधिवेशनको रूपमा चिनिने हिउँदे अधिवेशन एउटा पनि कानुन निर्माण नगरी १२ गते राति १२ बजेवाट अन्त्य भएको थिए। गत १५ फागुनवाट सुरु भएको बागमती प्रदेशसभाको १३ औं अधिवेशनमा जम्मा ६ पटक वैठक बसेको थिए।

प्रदेशसभा सचिवालयका प्रवक्ता मनोजकुमार गुप्ताले हिउँदे अधिवेशनको अधिविधामा कानुन निर्माणसंग्रह सम्बन्धित एउटामात्रै काम भएको जानकारी दिनुभयो। गत असोजमा वर्षे अधिवेशनमा पेस भएको प्रदेश सरकारले ग्राम स्थापना तथा सञ्चालनसम्बन्धी विधेयकलाई देखेको थिए।

यस्तै, प्रदेशसभा को देखेको वर्ष वित्तासमेत संसदीय समितिको नेतृत्व चयन हुन सकेका छैन भने समितिहरूले प्रभावकारी ढागवाट काम

३. समाज संवाददाता

हेटौडा: बागमती प्रदेशको हिउँदे अधिवेशनको उपलब्धी न्यून रहेको छ। प्रदेश सरकारले १२ वैशाखमा अन्त्य गरेको हिउँदे अधिवेशन एउटै पनि कानुन निर्माण नगरी अन्त्य भएको हो।

प्रदेशसभा सचिवालयका प्रवक्ता मनोजकुमार गुप्ताले हिउँदे अधिवेशनको अधिविधामा कानुन निर्माणसंग्रह सम्बन्धित एउटामात्रै काम भएको जानकारी दिनुभयो। गत असोजमा वर्षे अधिवेशनमा पेस भएको प्रदेश सरकारले ग्राम स्थापना तथा सञ्चालनसम्बन्धी विधेयकलाई देखेको थिए।

यस्तै, प्रदेशसभा को देखेको वर्ष वित्तासमेत संसदीय समितिको नेतृत्व चयन हुन सकेका छैन भने समितिहरूले प्रभावकारी ढागवाट काम

गर्न सकेका छैनन्। प्रदेशसभामा रहेका ५ वटा विषयगत समितिहरूमा सभापति चयन नहुँदा कानुन निर्माण प्रक्रिया प्रभावित बन्दै आएको छ।

वर्षे अधिवेशनको विभिन्न मितिमा दफावार छलफलका लागि संसदीय समितिमा पठाइएका विधेयकहरू हिउँदे अधिवेशनमा प्रतिवेदनसमिति संसदमा किर्ता हुनुपर्ने थिए, तर समितिहरूले प्रभावकारीरूपमा काम गर्न नसकदा ती विधेयकहरू समितिमै बसेका छन्। यसरी समितिमै रहेका विधेयकहरूमा प्रदेश कृषि विकास सम्बन्धमा व्यवस्था गर्न बनेको विधेयक, विज्ञान प्रविधि नवप्रवर्तन तथा विकास कोष सम्बन्धमा व्यवस्थापन गर्न बनेको विधेयक र स्वास्थ्य सेवा ऐन २०७५ लाई संशोधन गर्न बनेको विधेयक रहेका छन्। ती विधेयकहरू प्रदेशसभाको शिक्षा, स्वास्थ्य तथा कृषि समितिमा रहेका छन्। यसांकारी विधेयकहरू प्रदेशसभाको शिक्षा, स्वास्थ्य तथा कृषि समितिमा रहेका छन्।

यस्तै, प्रदेशसभा को देखेको वर्ष वित्तासमेत संसदीय समितिको नेतृत्व चयन हुन सकेका छैन भने समितिहरूले प्रभावकारी ढागवाट काम

गर्न सकेका छैनन्। प्रदेशसभामा रहेका ५ वटा विषयगत समितिहरूमा सभापति चयन नहुँदा कानुन निर्माण प्रक्रिया प्रभावित बन्दै आएको छ।

वर्षे अधिवेशनको विभिन्न मितिमा दफावार छलफलका लागि संसदीय समितिमा पठाइएका विधेयकहरू हिउँदे अधिवेशनमा किर्ता हुनुपर्ने थिए, तर समितिहरूले प्रभावकारीरूपमा काम गर्न नसकदा ती विधेयकहरू समितिमै बसेका छन्। यसरी समितिमै रहेका विधेयकहरूमा प्रदेश कृषि विकास सम्बन्धमा व्यवस्था गर्न बनेको विधेयक, विज्ञान प्रविधि नवप्रवर्तन तथा विकास कोष सम्बन्धमा व्यवस्थापन गर्न बनेको विधेयक र स्वास्थ्य सेवा ऐन २०७५ लाई संशोधन गर्न बनेको विधेयक रहेका छन्। ती विधेयकहरू प्रदेशसभाको शिक्षा, स्वास्थ्य तथा कृषि समितिमा रहेका छन्।

यस्तै, प्रदेशसभा को देखेको वर्ष वित्तासमेत संसदीय समितिको नेतृत्व चयन हुन सकेका छैन भने समितिहरूले प्रभावकारी ढागवाट काम

गर्न सकेका छैनन्। प्रदेशसभामा रहेका ५ वटा विषयगत समितिहरूमा सभापति चयन नहुँदा कानुन निर्माण प्रक्रिया प्रभावित बन्दै आएको छ।

वर्षे अधिवेशनको विभिन्न मितिमा दफावार छलफलका लागि संसदीय समितिमा पठाइएका विधेयकहरू हिउँदे अधिवेशनमा किर्ता हुनुपर्ने थिए, तर समितिहरूले प्रभावकारीरूपमा काम गर्न नसकदा ती विधेयकहरू समितिमै बसेका छन्। यसरी समितिमै रहेका विधेयकहरूमा प्रदेश कृषि विकास सम्बन्धमा व्यवस्था गर्न बनेको विधेयक, विज्ञान प्रविधि नवप्रवर्तन तथा विकास कोष सम्बन्धमा व्यवस्थापन गर्न बनेको विधेयक र स्वास्थ्य सेवा ऐन २०७५ लाई संशोधन गर्न बनेको विधेयक रहेका छन्। ती विधेयकहरू प्रदेशसभाको शिक्षा, स्वास्थ्य तथा कृषि समितिमा रहेका छन्।

यस्तै, प्रदेशसभा को देखेको वर्ष वित्तासमेत संसदीय समितिको नेतृत्व चयन हुन सकेका छैन भने समितिहरूले प्रभावकारी ढागवाट काम

गर्न सकेका छैनन्। प्रदेशसभामा रहेका ५ वटा विषयगत समितिहरूमा सभापति चयन नहुँदा कानुन निर्माण प्रक्रिया प्रभावित बन्दै आएको छ।

वर्षे अधिवेशनको विभिन्न मितिमा दफावार छलफलका लागि संसदीय समितिमा पठाइएका विधेयकहरू हिउँदे अधिवेशनमा किर्ता हुनुपर्ने थिए, तर समितिहरूले प्रभावकारीरूपमा काम गर्न नसकदा ती विधेयकहरू समितिमै बसेका छन्। यसरी समितिमै रहेका विधेयकहरूमा प्रदेश कृषि विकास सम्बन्धमा व्यवस्था गर्न बनेको विधेयक, विज्ञान प्रविधि नवप्रवर्तन तथा विकास कोष सम्बन्धमा व्यवस्थापन गर्न बनेको विधेयक र स्वास्थ्य सेवा ऐन २०७५ लाई संशोधन गर्न बनेको विधेयक रहेका छन्। ती विधेयकहरू प्रदेशसभाको शिक्षा, स्वास्थ्य तथा कृषि समितिमा रहेका छन्।

यस्तै, प्रदेशसभा को देखेको वर्ष वित्तासमेत संसदीय समितिको नेतृत्व चयन हुन सकेका छैन भने समितिहरूले प्रभावकारी ढागवाट काम

गर्न सकेका छैनन्। प्रदेशसभामा रहेका ५ वटा विषयगत समितिहरूमा सभापति चयन नहुँदा कानुन निर्माण प्रक्रिया प्रभावित बन्दै आएको छ।

वर्षे अधिवेशनको विभिन्न मितिमा दफावार छलफलका लागि संसदीय समितिमा पठाइएका विधेयकहरू हिउँदे अधिवेशनमा किर्ता हुनुपर्ने थिए, तर समितिहरूले प्रभावकारीरूपमा काम गर्न नसकदा ती विधेयकहरू समितिमै बसेका छ

सौराई

कथा

शुभराज शाही

एकविहानै फिसिमिसेमै पूतलीलाई ओछ्यानमै छाडेर बम्बै लाग्यो माने । पूतलीले चालै पाईन् । जान्छु भनेर पनि भनेन् मानेले आफ्नी जोईसङ्ग । चुपचाप भोला भयो । एकनजर तीनसेले टर्च टल्काएर हेच्यो- मस्त निदाइहेकी जोइका अनुहारमा । कठै कठि मायाल अनुहार । पूतलीलाई छोडेर कालीपारा जान् कठिन भयो मानेलाई । तर मायाले मात्र पुरुदे रहेनछ मुँच्येका जातलाई । पाल्नै पर्दै रहेछ, पापी पेट । ढाक्नै पर्दै रहेछ, खरानी भैजाने शरिर । कमाउनै पर्दै रहेछ, स्वार्थी धन । यस्तै त रहेछ मान्छेको जुनी ।

मानेले विस्तारै ढोका खोल्यो । मन भारी बनाएर पाईला चाल्यो । निरन्तर छुट्टै गए-ज्वान श्रीमती, श्रीमतीको गर्भमा हुकिरहेको मायाको चिनो, आफु जन्मे हुकेको घर आँगन । घरमुनिको अग्लो आसुको रुख, पानी खाने धारो, सबै सबै छुट्टै गए । मानेले पाइला चालिरहयो ।

श्रीमतीको फोटो भोलामा कोचेर धन कमाउन् हिडेको माने गैरिखेत गाँउपारिको बतासे डाँडामा पुर्यो । मन मानेन् । एकछिन् त्यै रोकिए हेच्यो गाँउतिर । गाँउ देखिएन् केवल अँयारो मात्र देखियो । किनभने सुर्य उदाएको छैन् यो दुखारी संसारमा । घर देखिएन् तर मानेका आँखाले भालेको ढाकोसँगै ओछ्यानै छाडेर आर्यान्मा भाँडू लगाईहेकी श्रीमती देख्यो । वालापनमा साथीहरूसित छोइदुम खेलेको चौरपनि देखिएन् । तर मानेले देख्दै नदेखेको आफो सन्तानको अनुहार देख्यो । यस्तै रहेछ । मायाका आँखाले हेरेपछि मनभित्र बसेका सबैसै देखिदा रहेछन् । निष्पम अंयारोमा पनि ।

'मु अब वस्तै वाईजान्या हु' केहीहान पहिले पूतलीसङ्ग कुरा गरेको थियो मानेले 'अलिअलि रुप्या पुँसा त्याइकन आउला । ज्यानको ख्याल गरिकन बस्त्याई पूतली'

श्रीमान परदेशिने कुराले छाँगावाट खसे जस्तै भएकी पूतलीले रुन्छे आवाजमा भनेकी थिई 'पुईसाले मातै क्या हुँदै छर ? तमी घरमा नभया त मुकन दिनपुनि रात जिथो लाग्दो !'

'तेरा गलामा तिलहरी देख्या धोको छ, तँकन नुवाँ टाला दिन्याँ मन छ' मानेले सम्फाएको थियो पूतलीलाई ।

त्यो रात सुक्सुकाएरै कटाएकी थिई पूतलीले । सुक्क सुक्क । धेरै सम्फाएको थियो मानेले । तर पूतलीको मन नराप्तो सङ्ग फिरेलिएको थियो । अवेरसम्म उसका आँखावाट मायाको भेल बगेको थियो ।

बतासे डाँडावाट गाउंतिर हेदै टोलाईहेको माने भक्कानियो । आँखाको बाँध भक्काएर छल्किएका आँशु सम्हाल्नै सकेन उसले । ती भेरै र बढै बढै गलासम्म पुगे । रोएर वस्तु थिएन् । व्यान्तारो उदाउनै लागेको थियो । पाँचकाटियाको लेख काट्नै थियो उज्यालो नहुँदै । नत्र जाजरकोट खल्जावाट नेपालगञ्ज जाने अन्तिम बस भेटिदैन थियो । अन्तिम पल्ट मानेले गाँउतिर हेच्यो । गाँउ देखिएन् । उज्यालो भएको छैन् अभै । गाँउ जस्तै उसको जीन्दगी पनि अँयारोमै रुम्लीरहेको छ । मानेले मन दरो बनायो । र लाग्यो कालीपारा-उज्यालो खोज्न् ।

भाले बास्यो । पूतलीको निन्दा खुन्यो । विस्तारै पोइका छातीतिर सर्न खाजे उसका हात । तर पोइको न्यानो छाती भेटिएन् । सङ्ग तुलाई पोइ साथमा नभेटिएपछि पूतलीको मनमा चिसो पस्यो । हतार हतार सिरानमा छामछ्युम पारेर तीनसेले टर्च बाली उसले । माने थिएन साथमा ।

सबै भ्यालवाट घाम नपस्दासम्म नउठने पोइ एकविहानै गायब भएको

देखेर पूतलीको मनमा डरको बिउ रोपियो । आतिदै बाहिर खड्कलामा पुर्णी पूतली । त्यहा मानेले सधै लगाउने हटेनु जुता थिएन् । पूतलीको मनमा रोपिएको डरको बिउ फयाहै उर्मियो । भलिवल भैं उर्फिरहेको मुटुलाई सम्हाल्दै कोठाभित्र पुर्णी पूतली । हेरी भुङ्गलार्तिर । त्यहा थिएन्, मानेले टाठा कतै जाँदा लगाउने दौरा सुरुवाल । थिएन् पोहोर साल मानेले कालीपारावाट ल्याएको देखि भोलापानि । पूतलीको मनमा रोपिएको डरको बिउ एकाएक बढेर सल्लाको सख जैव भयो ।

पूतलीले सिरान छेउमै भेटी मानेको पत्र । उसका हात थर्थराए । बोली रोकियो गलामित्रै । मनमनै डराई डराई त्यो पत्र पढी पूतलीले ।

"चारी,

मुँकै विदा गर्न गारो होला भुनिकन यसो गच्याको हु । मुन नुदुखाएइ ! मुनैनो मुईकी रिस नुराख्याएइ । मु कालीपारा बाईजाँदो भयाँ । आफ्ना ज्यानका रक्षा अच्याएइ । मु छिटटै आईजान्याँ हु ।"

छातीमा तिखो शुल रोपिए भैं भयो पूतलीलाई मानेको पत्र पढेर । थाप्लामा कसैले धनले हिकाए भैं भयो । आखावाट वर्खे भैं भर्सिय आँशु । पत्रालाई छातीमा च्यापेर ओछ्यानमा मुख जोतेर रोइरही पूतली ।

"निस्त्री काँहीको, मुनैनो दयामया नुभयाको" एकलै वर्वराई ! जान्या वेला एकवचन सोध्याको भया मु तैकन रोक्या थिएन् । माल जान्या चरीकन को बैरे रोक्न सकला ?"

पोइको सौराईले हरे कक्षण सताईरहयो पूतलीलाई । मानेलाई सम्फर रुने फुस्द थिएन् उसङ्ग । छैदै थियो भावीको लेखा । सधैको कर्म । मेला पात बन जझल, पर्वैरा र चुलोचौको । रोएर वस्ने जिन्दगी थिएन् उसको । रुदै हात खुटा घोटनुपनै जिन्दगी थियो ।

'कठै देन, रनबन डुलन्याँ चरी काँ हो तेरो घर

कठै दैन जुन्या पछि मनै परन्त्या नमरन्या को छर'

सिकार खेल लेकतिर गएका शान्ते दाई विरही ठाडीभाका गाउँदै आए । खोल्सामा रक्ताम्भे भएर लडिरहेकी पूतलीलाई देखेर भस्किए उनी । आफो भारी बाटामै हुत्यार अतालिदै पूतलीको नजिक आए । उसका नाडी छामे । ती चलिरहका थिए ।

'पुतली बुँझन्ई, ए पुतली बुँझन्ई...' पुतलीलाई सुस्त भक्ककाए शान्ते दाईले । पूतलीले होस् घुमाई.....

एकलो परानी । पूतली बाहेक घरमा अको चरो मुसो छैन् । भएको एउटो पोइ पनि खबरै नगारी छाँडिदै यो कालीपारा । आज पूतलीलाई काम गर्ने जाँगर चलेन । मन अल्फरह्यो मानेको सौराईमा । काम गर्ने मन लगेन् भद्रैमा धर् पाईने कुरो थिएन् । कराउन् थाले गोठाका गाईबाख्य । आफुलाई नखाए पीन हुने जस्तो छ । तर ती पशुलाई कसरी भोकै राँच सब्छे र उ ?

बरियो र आँसीखापू कोकेर बन तिर लागि पुतली । अग्लो पाकरीको सख चढेर धाँस काटन थाली । मानेको सौराई लाईगो फेरी । गाँउन थाली विरही ठाडी भाका । रनबने रान्कियो उसको भाकाले ।

'पासो लाई मस्की, साईको नासो पछ्योरीको

आँशु मै तरुकी, हाँसी खान्या भाग्य छैन'

'अस्ताउदो बेलभयो, उदाउन्या सुरजपन आँशुको भेलभयो, वे साहारा जीन्दगीमा'

बनका न्याउलीले सुने पूतलीको रोदन । तिनले सहानुभूती प्रकट गरे । आपनै भाषामा । उसको बेदना बढै र बढै गलासम्म पुगे । रोएर वस्तु थिएन् । उदाउनै लागेको थियो । पाँचकाटियाको लेख काट्नै थियो उज्यालो नहुँदै । नत्र जाजरकोट खल्जावाट नेपालगञ्ज जाने अन्तिम बस भेटिदैन थियो । अन्तिम पल्ट मानेले गाँउतिर हेच्यो । गाँउ देखिएन् । उज्यालो भएको छैन् अभै । गाँउ जस्तै उसको जीन्दगी पनि अँयारोमै रुम्लीरहेको छ । मानेले मन दरो बनायो । र लाग्यो कालीपारा-उज्यालो खोज्न् ।

भाले बास्यो । पूतलीको निन्दा खुन्यो । विस्तारै पोइका छातीतिर सर्न खाजे उसका हात । तर पोइको न्यानो छाती भेटिएन् । सङ्ग तुलाई पोइ साथमा नभेटिएपछि पूतलीको मनमा चिसो पस्यो । हतार हतार सिरानमा छामछ्युम पारेर तीनसेले टर्च बाली उसले । माने थिएन साथमा ।

'मेरे नि आमै.....'

चिच्याउदै भुङ्गा पछारिई उ । कुमालेको चक्र भैं धुम्यो संसार । अँखाभरी हजारै ताराहरू छरिएजस्तो भयो । अँयारो ।

दायाँ खुटामा चोट लागेछ । भल्भल्ती र गत बग्न थाल्यो । तल्लो पेट चस्कक चस्कियो, जँहा मानेको चिनो हुकैदै थियो ।

'जिनकी भन्नु यीत रहेछ उसलाई लायो 'पिरतीको चिनोलाई ससार देखाउन नसक्ने भाईै ।'

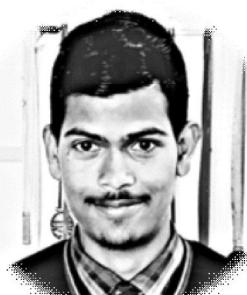
गुहार मानेने जाँगर रहेन । धाइते ज्यानलाई उठाउने कोही थिएन् । आफै उठन खोजी । सकिन । देवे हातले आफो धर्म छोडिसके । दाइने हात टेकेर उठन खोजी । सकिन । संसार धर्मराउदू थाल्यो ।

पुतलीको चालै खातगोडा सेक्वेदाईकी जोइले । जीउमा तातो पसरे होला । अबेर पछि पुतलीको होस् आयो ।

मानेको सौराईमा हराएर ठाडिभाका गाउँदै धास काटिरहेका बेला रुखबाट लडेर बेहोस भएकी पुतलीको हेक्छिन् त वाल्ल परी । 'मु काँ छु' पुतलीले अच्यम भान्दै सोधी ।

'तमि रुखबाट लोटिछौ' शान्तेदाईले भने ! मुइले भेटाएर यंहा ल्य

एकलोपन (गीत)

क्षसरोजप्रसाद साह

यो एकलोपन, यो न्यानो तन,
यो एकलै छुटेको मन....
साथ छ, मेरो साथ छ, मसंगै छ,
मेरै आस छ ! २

हेर्दा हेर्दै साँझ गए....
दिन कयौं, रात ढले !
उनलाई मिल्ने खुल्दुलीमा,
मेरा कति आस जले....
याद छ, मलाई याद छ,
मसंगै छ, मेरै आस छ !!! २

यो एकलोपन, निरास मन,
यो एकलै टुटेको कण....
साथ छ, मेरो साथ छ, मसंगै छ,
मेरै आस छ ! २

छट्पटिको, तितो बोली,
ओइल्याउन थालिसक्यो,
तिमीलाई मिल्ने आशामा,
गन्तव्य नै आइसक्यो !!! २

नजिकै छ, मेरो साथ छ,
मसंगै छ मेरै आस छ....

यो एकलोपन, यो न्यानो तन,
यो एकलै छुटेको मन....
साथ छ, मेरो साथ छ, मसंगै छ,
मेरै आस छ ! २

राम्रो विद्यालय

क्षसर्ण ठार्करी

कति राम्रो विद्यालय छ, नि हाम्रो साथी
पढाईभन्दा अरु कुनै कुरा छैन माथि
मिहिनेती हुनहुन्छ गुरुवा र गुरुआमा
मिहिनेत गरी हुन् छ सफल हरेक परीक्षामा !!

गुरुवा र गुरुमा बाँडन हुन्छ ज्ञान
हामीले पनि पढाईमा दिनुपर्छ ध्यान
कक्षाकोठा हो नि हाम्रो दास्तो घर
आफ्नो कक्षाकोठा आफैले नै सफा गर्ने गर !!

गुरुसँग खसी हुदै नयाँ कुरा सिक्छौ
हाँसीखसी रमाउदै नयाँ पाठ पढ्छौ
गुरुवा र गुरुमासँग नमान है डर
नवुक्फेको कुराहरु दोहोचाई सोध !!

व्यक्तिगत सरसफाईमा ध्यान दिने गर
स्वास्थ्य नै धन हो मनन गर्ने गर
मिहिनेत र परिश्रमको हुने गर्छ कदर
गुरुवा र गुरुमाको गर्नुपर्छ आदर !!

कक्षा-७, बालजागृति इंग्लिस सेकेपडरी स्कूल
हेटोडा-२

कर्मको दियो

क्षितिजी हुमागाई

प्रत्येक कार्यमा
एक दृश्य लकेको छ
प्रत्येक मिहिनेतमा
एक सफलताको दियो
बन्दै गएको छ
तिमी केवल प्रयास गर
समयको लहरले
कर्मको मधुर सङ्गीत
सुन्ने छौ

भारी बोकिरहेको
भरियालाई सोध
कति आनन्द हुन्छ
त्यो सितल चौतारीमा
केही पल विश्राम लिंदा
आफै गन्तव्यमा पुगी
आफ्नो कर्मको फल लिंदा

होला त्यो यात्रामा
कति ठक्कर
खानु पन्यो होला
निरन्तरता र
मनको सत्यताले
पराइकै किन नहोस्
पेट भरिरहेको छ

कसैले बोइको बुझाउले
बाढी बढाउन सक्दैन
त्यसैले भविष्य
आफै हातमा त हो
काम मात्र गर्ने होइन
खोजी पनि गर्ने पर्छ
खोजी गर्दा भाग्यले
मिलाउने होइन
केवल कर्मले मिलाउने पर्छ

कक्षा-१०, नवोदय शिशु सदन
हेटोडा-४

भाई

कृतिका हुमागाई

भाई नि आयो
तिमी आउन मिल्ला नमिल्ला आफ्नो ठाउँमा छु।
टाढा छौ, भाई टीकामा तिमीलाई सत्यसँग टीका लगाई
परिवार संग रमाइलो गरेर यो चाड मनाउने इच्छा छ
सबै जसो, यो टीका पनि यमराज
तिमो अधि आउन पहिला
मेरो सामना गरोस यही कामना छ
उपहार किनिए राखेको छु
थाहा छ, त्यति सजिलो छैन आउन तर
तिमी आइदै छुटै रमाइलो हुन्यो हामीलाई
सधै खुसी रहन भन्दा
मेरो प्यारो भाई

हेटोडा-२ स्थित सिद्धार्थ माध्यमिक विद्यालय

राष्ट्रनिर्माणमा युवा सहभागिता

क्षुन्द्र लुइटेल

जननी जन्मभूमिश्च स्वर्गदीप गरी
यीसी : भन्ने कुरा वास्तवमै साँचो हो ।
आफू जन्मिएको ठाउँ र आमाको महत्व
स्वर्गभन्दा पनि प्यारो हुन्छ नै जो जहाँ
जन्मिन्छ उनका लागि त्यही राष्ट्र प्यारो
हुन्छ । जति प्यारो राष्ट्र त्यति नै सन्तुष्टि
पनि हुन्छ । जब प्यारो राष्ट्र विकासित
हुन्छ तब आफ्लाई पनि खुसी लाग्छ ।
तर, राष्ट्रनिर्माण जस्तो काम जोसुकैवाट
सम्भव छैन । त्यो केवल युवाहरुले मात्र
पूरा गर्न सक्छन् ।

युवामा जोस, जाँगर र हम्मत हुन्छ
। उत्ताह र उमडगाका साथ युवाहरुले र
पाइलाई विकासित तुल्याउन सक्छन् ।
देशभक्त युवाहरुकै क्रियाशिलताका आधार
मा राष्ट्रनिर्माण सम्भव छ । जति जति
उत्साहका साथ युवाहरुले राष्ट्रनिर्माणको
अभियानमा सहभागिता जनाउछन् त्यति
त्यति नै राष्ट्रको निर्माण हुदै जान्छ ।
उनीहरुमा दृढ अठोट हुन्छ, इमानदारिता
हुन्छ र समर्पणको भावना पनि हुन्छ ।
त्यसैले राष्ट्रनिर्माणका लागि सफल
अभिनेता भनेको युवाहरु नै हुन् । संसार
मा परिवर्तनका साथ राष्ट्रलाई विकासित
तुल्याउने काम युवाहरुवाटै भएको छ ।
जहाँ देशका कर्णधार भनेर युवाहरुको
सम्मान भएको छ त्यो राष्ट्र निश्चय पनि
विकासको खिखरमा पुगेको छ । ज्ञानको
सदुपयोग, परिश्रमको भावना र क्षमता
अरुमा भन्दा युवाहरुमै बढी सम्भव
भएकाले पनि राष्ट्रनिर्माणमा उनीहरु
सफल भएको हुन् । हुन त कितिपय युवा
बेरोजगारीका कारण कितिपय देशले
विकासको खिखर चुम्न सकिरहेका छैनन् ।
त्यसका लागि उनीहरुको रोजगारिता
सुनिश्चित गर्न सके राम्रो मानिन्छ ।

युवाहरुकै काँधमा राष्ट्रनिर्माणको
जिम्मेवारी हुन्छ । उनीहरुवाट मात्र सफल
एवम् विकासित राष्ट्र बन्न सक्छ । तसर्थ,
युवाहरुको ज्ञान, सिप, क्षमता, अवसर र र
जोजगारीका लागि सबै पक्षवाट सहयोग
पुग जरुरी छ । भनिन्छ, युवा राष्ट्रका
सफल अभिनेता हुन् र समृद्ध राष्ट्रका
निर्माण पनि हुन् ।

सिद्धार्थ शिशु सदन शिक्षक

कहिलेसम्म ?

कृपजा अग्रवाल

कहिलेसम्म हामी
जनताहरुले सहने
कहिलेसम्म यी
नेताहरुको भरमा रहने ?

गर्दैनन् यिनले
केही नयाँ काम
गर्दै गर्दै भन्दै
काम टाल्ने यिनको सान

भन्दैन याँ बनाउँछ
स्वर्गभै देश"
जो आएपनि
उस्तै भेष

यिनीहरुलाई सच्चाउन
बनाउँ एकी खेल
गल्ती गर्नेलाई
पठाउँ जेल

कहिलेसम्म
लाग्नाउँ बाँचा
यिनले हाम्रो धनमा
मानवता भन्ने
कुरा छ, कि नाई
यिनको मनमा ?
कक्षा-१०, नवोदय शिशु सदन
हेटोडा-४

गाउँब्खाने कथा

१. टाउको चिरेको पुच्छर बेरेको ।

• पेचकीला

२. एकखुटे धामी, लुगलुगी कामी ।

• जुको

३. टाउको छ, पुच्छर छ-खुटा छैन,
आँखा छ, पेट छ-कान छैन ।

• सर्प

४. आमा भुन्डी, छारी हिँडी ।

• ताल्चा र साँचो

५. एउटा सानो हत्केलामा अठार बीस,
त्यही औला पाकेपछि मजासित खाउँला ।

• केराको काँइयो

साताको राशिफल

पं. ज्यो. तोयानाथ सुवेदी
सम्पर्क : ८७८५०२५५५५

मेष राशि: आर्थिक रूपमा सहज अवस्थाको सिर्जना हुनेछ । धनाजनका अवसरहरु प्राप्त होलान् । घरजग्गा जमिन सम्बन्धी काम होला । भविष्यको सुनिश्चितताको लागि अवसर जुट्टा । व्यापार-व्यवसाय मध्यमकारक रहनेछ । पठाई-लेखाई मध्यमकारक रहला । धार्मिक सामाजिक काममा मन जाला ।

वृष राशि: उन्नतिको पक्षमा निरन्तर अगाडि बढिरहने समय हो । धार्मिक र आध्यात्मिक क्रियाकलापमा समय व्यतित होला । परोपकारी काम र सेवामा समय वित्ता । मिहिनेत र लगतशीलता नै आफ्नो पहिचान बन्ना । महत्वकाङ्क्षी काममा त्यति जोड नदिंदा राप्ने । प्रतिस्पर्धामा विजय होला । जिद्दी र ठठाई त्याग गर्दा राप्ने ।

मिथुन राशि: धन खर्च हुने समय योग छ । सबल र दुर्बल पक्षहरु केलाएर अगाडि बढाई राप्ने रहला । सोच विचारले काम गर्दा लाभ प्राप्त होला । व्यापार-व्यवसाय ठिकै छ । सामाजिक र परोपकारजन्य काममा समय व्यतित होला । दौड्डूपमा समय बढाई राप्ने । अध्ययन-अध्यापन

चितवनमा एकै दिन ३ जनाको मृत्यु

समाज संवाददाता

हेटौडा: विभिन्न घटनामा एकै दिन चितवनमा ३ जनाको मृत्यु भएको छ। चितवन जिल्लाको भरतपुर महानगर पालिकाको विभिन्न ठाउँमा एकै दिन ३ जनाको मृत्यु भएको वागमती प्रदेश प्रहरी कार्यालय हेटौडाले जानकारी दिएको हो।

चितवन जिल्लाको भरतपुर महानगरपालिका-३, बे लचो कमा मानवसेवा आश्रममा आश्रित बुद्धको मृत्यु भएको छ। मृत्यु हुनेमा ७८ वर्षीय रामप्रसाद सापकोटा रहेको प्रहरीले जानकारी दिएको हो।

सापकोटालाई गत शुक्रवार चितवन भरतपुर महानगरपालिका-४, धर्मचोकको चौतारावाट बेवारिसे अवस्थामा उदाहरणीय घटनाको वांछित भएको छ।

चितवन जिल्लाको भरतपुर महानगर पालिका-२, लीलाचो कमा सुन्ते को

गरिएको थियो। उदाहरणीय घटनामा एकै जना पुरुष मृत फेला परेका छन्। मृत फेला पर्नेमा भरतपुर महानगरपालिका-१०, हाकिमचोकका ५५ वर्षीय दिलिपसाद उपाध्याय रहेको प्रहरीले जानकारी दिएको छ।

चितवन जिल्लाको भरतपुर महानगरपालिका-१० मा इनारभित्र दुवी एक जना पुरुष मृत फेला परेका छन्। विहीवार दिउँसो २ बजेको समयमा नामथर नखेलेको अन्दाजी ३५ वर्षीय पुरुष मृत फेला परेको प्रहरीले जानकारी दिएको छ। शबको मुचुल्का तथा अनुसन्धान विधिहरूको प्रहरीले जानाएको छ।

चितवन जिल्लाको भरतपुर महानगर पालिका-२, लीलाचो कमा सुन्ते को

दुवै सदनलाई राष्ट्रपतिले सम्बोधन गर्ने

काठमाडौँ: राष्ट्रपति रामचन्द्र पौडेलले आगामी मंगलबार संधीय संसदका दुवै सदनको संयुक्त बैठकलाई सम्बोधन गर्ने भएका छन्। संधीय संसद् सचिवालयले आज सूचना जारी गर्दै २०८१ साल जेठ १ गते मंगलबार दिउँसो ३ बजे राष्ट्रपति पौडेलले संधीय संसदको दुवै सदनको संयुक्त बैठकलाई सम्बोधन गर्ने जानकारीसहित संसदका सदस्यको उपस्थिति आह्वान गरेको छ।

मन्त्रिपरिषद्को सिफारिसमा राष्ट्रपति पौडेलले उक्त दिन संयुक्त बैठक आह्वान गरेको हुन्। मंगलबार सरकारले आगामी अधिक वर्ष २०८१/८२ को वार्षिक नीति तथा कार्यक्रम ल्याउने कार्यतालिका छ। सम्माननीय राष्ट्रपतिबाट ने पाल सरकार, ने पाल सरकार मन्त्रिपरिषद्को सिफारिसमा नेपालको सविधानको धारा, ९५ वर्मोजिम मिति २०८१ साल जेठ १ गते मंगलबार ३ बजे संधीय संसदको दुवै सदनको संयुक्त बैठकलाई सम्बोधन गर्ने सदस्यको उपस्थिति आह्वान गर्नुभएकाले उक्त मिति, समय र स्थानमा संधीय संसदका माननीय सदस्यहरूको उपस्थितिका लागि संधीय संसदको संयुक्त बैठक र संयुक्त समिति (कार्यसञ्चालन) नियमावली २०८० को नियम ३ को उपनियम १ वर्मोजिम यो सूचना जारी गरिएको छ, सूचनामा भनिएको छ। सबै सांसदलाई उक्त दिन २:४५ बजेमित्र औपचारिक पोसाकमा उपस्थिति भई सक्न भनिएको छ। स्रोत: इकान्तिपुर /

‘गोधुली गीत’ उपन्यासमाथि विमर्श

भानु बोखिमकृतको गोधुली गीत उपन्यास विमर्श कार्यक्रमलाई सम्बोधन गर्नुहोस् देवराज तिवारी आवश्यक रहेको उहाँले औल्याउनुभयो।

अर्का समीक्षक दबालले उपन्यासमा समेटिएको कुराहरूलाई हेर्दा द्वन्द्वको कुराहरूलाई गहिरिएर समेटन नसकेको बताउनुभएको छ। जनयुद्धको कुराहरू आफूले भोगे काले नामहरु रामरी नसमेटिको बताउनुभयो। जनयुद्धको कतिपय घटनाहरूलाई समग्रमा लान नसकेको उहाँको धारण छ।

बालबालिकालाई चिठ्ठी बोकाएर काम गराउने गरेको बताउनुहाई खडकबाहुदुरको कुराहरूलाई रामरी उठान गर्ने नसकेको उहाँले बताउनुभयो। वि.स. २०४८ सालको दरबार हत्याकाण्ड उपन्यासमा नसमेटिएको उहाँको भनाइ छ। ईश्वरी पुरा मगरको ठाउँबारे र दाढ जिल्लामा भएको आक्रमणको कुराहरूलाई नसमेटिएको उहाँले बताउनुभयो।

गोधुली गीतका सर्जक भानुले ले खक्को दृष्टिकोणले ३ वटा कुराहरूलाई समेटेको उहाँले बताउनुभयो। सविधानसभाको निवाचन भएपछि राजनीतिक नेतृत्वमा देखिएको दृष्टिकोणलाई प्रश्नको रूपमा उभाउने भएकाले तहमा पुगेको उहाँको भनाइ छ। नारीकेन्द्रित उपन्यासको सिर्जना गरेको उहाँले बताउनुभयो। युद्धको घटनालाई यथार्थ देखाउन खोज्दा प्रहरीको गरेको ज्ञानित्वात्मक नयाएरिएको ज्ञानामे भनाइ छ।

कार्यक्रमका प्रमुख अतिथि निखिलले उपन्यासले सबै कुराहरू नल्याउने भएकाले जारी भएको उठान गर्ने मुस्तिक भएको तुभयो। राजनीतिक चेतानालाई सम्म पुऱ्याउन ठूलो भूमिका गरेको बताउनुभयो। कार्यक्रममा उपाध्यक्ष सानु खनालले स्वागत राख्नुभएको थियो।

शिक्षक आवश्यकता

(प्रथम पटक सूचना प्रकाशित मिति २०८१/०९/२८)

यस विद्यालयमा प्राप्त शिक्षा विकास महाशाखा हेटौडा उपमहानगरपालिकाको च. नं. ७५, मिति २०८१/०९/२८ को पत्रबाट शिक्षक पदपूर्ति अनुमति, मिति २०८१/०९/२७ मा बमेजिमको विद्यालय व्यवस्थापन समिति

विद्यालयमा तपसील बमेजिमको शिक्षक नियुक्त गर्नु भएको मितिले १५ दिन भित्र तपशिल बमेजिमको दरखास्त आव्हानको सूचना प्रकाशित गरिएको।

तपसील
विज्ञापन नं. : १-०८०/०८९

विषय : विज्ञान
तह : नि. मा. वि.
नियुक्तिको प्रकार : करार (राहत)
संख्या : १ (एक) जना।
शैक्षिक योग्यता : सम्बन्धित विषयमा प्रविणत गरेको।

आवेदन दस्तुर : रु. १,५००/-
१. तलब : नेपाल सरकारको नियम अनुसार
२. उमेर : १८ वर्ष पूरा भई ४० वर्ष ननाधेका
३. आवेदन दिने अन्तिम मिति : २०८१/०२/१५
रहेमा वा विद्यालय बन्द रहेमा अर्को दिनलाई
४. सम्पर्क मिति : २०८१/०२/१५
५. परीक्षा : लिखित, मौखिक र अन्तरराती
६. परीक्षा मिति : सम्पर्क मितिमा तोकिने छ
७. पेश गर्नुपर्ने कागजातहरू : शैक्षिक योग्यतमा प्रमाणपत्रको प्रतिलिपि, हस्तालिखित निवेदन, त्रिसमेतको प्रतिलिपि एक प्रति, स्थायी अध्यापन प्रमाणित गरिएका २/२ प्रति।

नोट: शिक्षक सेवा आयोगको करार शिक्षक सूचीमा परेको। आधारमा विज्ञान भएको ७ (सात) दिनसम्म मात्र नियुक्त गरिन्न छ। अन्यथा खुल्ला उम्मेदवारीका लागि शिक्षा नियमावली, २०५९, संशोधन सहितको प्रक्रिया पूरा गरी प्रदर्शित गरिन्न छ।

सम्पर्क नं. : ९८५५०८८७७२० (वि.व्य.स.अध्यक्ष), ९८४५२८७३३३ (प्र.अ.), ९८४५२८७४४४ (लेखापाल)

श्री चुरियामाई माध्यमिक विद्यालय
हेटौडा-७५, शिखरपानी

साताव्यापी पशु आहार अभियान कार्यक्रम

पशुको आहारमा लागत कम गरी गुणस्तरीय र सन्तुलित आहारद्वारा दूधको उत्पादन बढाउने अभियान।

मिति: २०८१ साल बैशाख २३ गतेदेखि बैशाख २९ गतेसम्म मकवानपुर जिल्लामा।

आयोजक
प्रदेश दुर्घट विकास बोर्ड, बागमती प्रदेश
सह-आयोजक
जिल्ला दुर्घट उत्पादक सहकारी संघ, मकवानपुर

जिल्ला खोप समन्वय समिति तथा जनस्वास्थ्य कार्यालय, मकवानपुर

सम्पर्क

सम्पर्क